

Uttan slit hefur Føroya Javnaðarflokkur havt umboð á fólkatingi síðan 1960. Allir føroyingar vita, at hesi árin eru tey mest gróðrarríku í søgu okkara.

Vinnulívið er útbyggt og fjøltátt sum ongatið áður. Ongatið áður hava so nógv hendur virkað í Føroyum. Og ongatið hefur framleiðslan verið størri.

Tey nógvu av hesum árunum er laðað upp undir eitt vælferðarsamfelag. Eitt vælferðarsamfelag, ið veitir øllum samfelagsins borgarum tryggleika á nærum øllum økjum frá vøggju til grøv.

Eins og alt manna verk hefur hetta vælferðarsamfélagið ikki verið fullbúið. Tað hefur Javnaðarflokkurin altíð ásanna. Tí hefur flokkurin eisini alla tíðina virkað fyri at betrað uppátt meira um samfelag okkara. Hetta letur seg tó bert gera, um vit hava ein sterkan búskap og hava ta politisku undirtøku sum krevst.

Men eitt mugu vit gera okkum greitt, at tað hevði ikki verið so lætt at framt nógv av teimum framstigunum, ið eru gjørd, um vit ikki høvdu havt eina góða umboðan á fólkatingi.

Eitt fólkatingsumboð, sum hefur kunna talað sak føroyinga, og virkað fyri teimum málum, ið skulu loysast saman við ríkisstýrinum.

Og mong standa framman stavn at loysa.

Tí er einki ivamál, hvar tygum seta krossin 10. januar — við Javnaðarflokk.

Teir, ið hava umboðað Javnaðarflokkin á fólkatingi, eru Petur Mohr Dam (1947-57 og 1964-66), Johan Nielsen (1960-64 og 1966-79) og Jákup Lindenskov, frá 1979.

**fólkatings-
valið 1984**

Thomas Arabo, leiðari fyri Vestnorden projektinum, Kollafirði.

Gislegg Dahl Bonde, økonoma, Tórshavn.

Haldur A. Hansen, yvirvrakari, Tórshavn.

Vilhelm Johannesen, løgtingsmaður, Klaksvík.

valevni Javnaðarfloksins til fólkatingsvalið

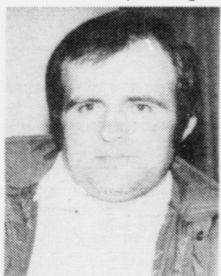
Jákup Lindenskov, fólkatingsmaður, Tórshavn.

Sverre Midjord, deildarleiðari, Tvøroyri.

Henrik Old, skipari, Vági.

Tórálvur M. Olsen, løgtingsmaður, Sandi.

Jørgen Thomsen, løgtingsmaður, Skála.

Disharmoni

Atli P. Dam
flokksformaður
skrivar

Nú fólkatingsval nærkast, er Pauli Ellefsen aftur farin at snara lírkassanælduni.

Flestu lírikassar í ríkinum eru rættuliga gamlir og soleiðis gjørdir, at allir tónar finnast ikki, teir leka her og har, soleiðis at nógvur disharmoniir koma burtúr.

Hesin hjá P.E. ber tó av, tí hann spælir næstan bara falskt, og pinir tí oyrað meira enn neyðugt.

Seinastu Dimmurnar hefur P.E. tvey stykki útsett fyri lírukassa, har ógin tóni er reinur, men har nærum hvørt orð stendur í ónskriligari disharmoni við sannleika og veruleika.

fyrí at káva útyvir syndarligu naggatódnina, sum komin er í politisku støðuna í Føroyum, tekur P. Ellefsen beinleiðis til ósannindi, tá hann sigur, at Atli Dam í sendiroðini um skipamálið »heilt og fult viðgekk, at hann gjørdi eitt mistak, tá hann í 1974 var við til at skapa nýggjar møguleikar í føroyskum politikki (nýggja óroynda samgongu)«.

Hetta havi eg á ongan hátt viðgengið, og meini heldur ikki, at so er. Sannleikin var, at Sambandsflokkurin í 1974 vra postur og tí ikki arbeiðsførur, og hann er ongantið vorðin tað aftur so sum útvikling-

urin hefur sýnt síðani, og sum serliga hesin hurluvasin — við klandri og harraleysari sigling nú í 3 ár — sýnir betri enn annað.

At neyðug brótan upp úr nýggjum, og neyðug ábyrgd av at átaka sær at lætta av trýstið í samrættisviðurskiftunum fór at kosta, tað visti Javnaðarflokkurin, men tað er ikki tað sama sum at siga, at slíkt var betur ógjørt. Tað er júst munurin ímillum Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkin, at Javnaðarflokkurin veit, at hann skal taka ábyrgd fyri at stjórna hesum landi eisini tá tað kostar, og tað ger tað nærum altíð. Sambandsflokkurin

settist í 1975 og í 1963 hendur í favn og varð bert við høðrum trýsti kroystur út í Tinganes í 1981. Men at hann kom hagar til tess at stýra og fyriskipa eisini har tað ikki snýr seg um at livga »vinum og kenningum« er aldri fallið hesum hugdeyða flokki inn — harav tunga flogið seinastu trý árin.

Tað, eg sipaði til, við talu míni um teir politisku møguleikar, sum Fólkaflokkurin hevði avmarkað við at ganga frá givnum og skrivaðum orði, var júst, at harvið ókti hann talið av ónýtiligum flokkum í føroyskum politikki, tí vit høvdu jú frammanundan ta roynd, at Sam-

bandsflokkurin síðan Pauli Ellefsen tók við var ikki álítandi flokkur. Ein flokkur hvørs leiðari í nærum hvørjum føri snarar sannleikanum: so á, at hann ikki er sannleiki longur, hefur sett seg uttanfyri »tað góða selskapið«, og tá skal nakað væl til, áðrenn flokkurin kemur upp í aftur »selskapið«.

Harfyri eru aðrir møguleikar í føroyskum politikki, men teir treyta nærum allir, at Javnaðarflokkurin eigur ta styrki, henda tjóð hefur uppiborið, soleiðis at skapanarkraft og evni, ið hetta dugliga fólk eigur, sleppa at virka aftur.

Atli P. Dam